

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Радивилівська міська рада
Дубенського району
Рівненської області
вул. Паркова, 5, м. Радивилів,
Дубенський район,
Рівненська область, 35500

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Радивилівської міської ради Дубенського району Рівненської області «Про затвердження Положення про земельний сервітут та порядок визначення плати за землю при встановленні земельного сервітуту на території Радивилівської міської ради Дубенського району Рівненської області» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Радивилівської міської ради Дубенського району Рівненської області від 28.07.2021 № 01.09-20/1599.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії міської ради з питань бюджету, фінансів, соціально-економічного розвитку, житлово-комунального господарства, комунальної власності, підтримки підприємництва, майнової політики та приватизації, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення пропонується затвердити Положення про земельний сервітут та порядок визначення плати за землю при встановленні земельного сервітуту на території Радивилівської міської ради Дубенського району Рівненської області; Типовий договір про встановлення земельного сервітуту; Розрахунок розміру плати за земельні ділянки особистого строкового сервітуту.

Згідно із преамбулою проект рішення розроблено, зокрема відповідно до Земельного кодексу України, Податкового кодексу України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», Закону України «Про землеустрій», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Державна регуляторна служба України

ВИХ №6326/0/20-21 від 02.09.2021

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВИХ №6326/0/20-21 від 02.09.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B040000003BF53000408B8E00

Зокрема, статтею 12 Земельного кодексу України (далі – Земельний кодекс) визначено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад у галузі земельних відносин на території сіл, селищ, міст належить, зокрема, розпорядження землями територіальних громад, надання земельних ділянок у користування із земель комунальної власності відповідно до Земельного кодексу.

Відповідно до частини першої статті 98 Земельного кодексу право земельного сервітуту – це право власника або землекористувача земельної ділянки чи іншої заінтересованої особи на обмежене платне або безоплатне користування чужою земельною ділянкою (ділянками).

Порядок встановлення земельних сервітутів врегульований статтею 100 Земельного кодексу та статтею 402 Цивільного кодексу України (далі – Цивільний кодекс). Згідно із частинами першою та другою цих кодексів земельний сервітут може бути встановлений договором між особою, яка вимагає його встановлення, та власником (володільцем або землекористувачем) земельної ділянки або законом, заповітом чи рішенням (розпорядженням) суду.

Власник, землекористувач земельної ділянки, щодо якої встановлений земельний сервітут, має право вимагати від осіб, в інтересах яких встановлено земельний сервітут, плату за його встановлення, якщо інше не передбачено законом. У свою чергу, особа, яка користується сервітутом, зобов'язана вносити плату за користування майном, якщо інше не встановлено договором, законом, заповітом або рішенням суду (частини треті статей 101 Земельного кодексу та 403 Цивільного кодексу відповідно).

Згідно з вимогами частини третьої статті 402 Цивільного кодексу у разі недосягнення домовленості про встановлення сервітуту та про його умови спір вирішується судом за позовом особи, яка вимагає встановлення сервітуту.

Отже, земельний сервітут встановлюється на договірних засадах, крім випадків, передбачених чинним законодавством України.

Натомість ні Земельним кодексом, ні іншими нормативно-правими України не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо затвердження ними положень про земельний сервітут та порядків визначення плати за землю при встановленні земельного сервітуту, а також типових форм договорів сервітутного землекористування та розрахунків розміру плати за земельні ділянки особистого строкового сервітуту.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Про результати розгляду цього листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

